

μητρ.: 'Ο βλάμης τῆς δεῖνα. *Ημουν ἀπόψε μὲ τὴ βλάμισσα. Λεξ. Πρω. Συνών. ἀγαπητικὸς 2, ἐρωμένος, φίλος. γ) Εἰρωνικῶς ὁ προσποιούμενος τὸν γενναῖον καὶ διὰ τοῦτο φίλερις σύνηθ. Συνών. παλληκαρᾶς.

3) *Εκαστος τῶν στενῶν φίλων τοῦ γαμβροῦ οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου περιποιοῦνται τοὺς προσκεκλημένους *Ηπ. Θεσσ. — ΑΚαρκαβίτσ. Παλ. ἀγὰπ. 96.: Οἱ βλαμᾶδες τοῦ γαμβροῦ εἶχαν ὅλη τὴν κυβέρνησις τῆς τάβλας ΑΚαρκαβίτσ. ἐνθ' ἄν. Συνών. μπράτιμος. Πβ. ἀδεροποιεῖς 4ε. 4) Παράνυμφος *Ηπ. (Ζαγόρ.) — ΚΚρυστάλλ. *Εργα 1,212 — Λεξ. Δημητρ.: Ποίημ.

Λεξιὰ ζερβιά παίζουν νουντὸς καὶ βλάμης τ' ἀλογά τους ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀδεροποιεῖς 4, μπράτιμος, παραγαμπρός.

*Η λ. καὶ ὡς ἐπών. Κρήτ. Τσακων. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Στοῦ Βλάμη τῇ Λάκκα Πελοπν. (Στρέζ.) *Στὴ Σπηλαιὰ τοῦ Βλάμη Ἀρκαδ.

βλάμικα ἐπίρρ. σύνηθ.

*Εκ τοῦ ἐπιθ. βλάμικος.

Κατὰ τρόπον ἴδιον τοῦ βλάμη (σημ. 2γ): Μιλᾷει-ντύνεται-περπατάει βλάμικα.

βλάμικος ἐπίθ. σύνηθ.

*Εκ τοῦ οὐς. βλάμης καὶ τῆς καταλ. -ικος.

*Ο ἀρμόζων εἰς βλάμην (σημ. 2γ): Οἱ τρόποι του εἶναι βλάμικοι. *Εχει βλάμικη περπατησιὰ-βλάμικο φέρεσιμο κττ.

βλάμμα τό, Τσακων. — Λεξ. Περίδ. βλάμμαν Κύπρ. Τὸ μεταγν. οὐς. βλάμμα. Τὸ βλάμμαν καὶ μεσν. Βλάβη 1, ὁ ἴδ.

βλαμμιάρις ἐπίθ. Τήν.

*Εκ τοῦ οὐς. βλάμμα καὶ τῆς καταλ. -ιάρις.

*Εκεῖνος τοῦ ὁποίου ἡ ὑγεία ἐβλάβη, φιλάσθηνος. Συνών. ζωντάνης, μαραζιάρις.

βλαμμὸς ὁ, Νάξ. (*Απύρανθ.) Σάμ. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

*Εκ τοῦ ρ. βλάφτω.

Βλάβη 1, ὁ ἴδ., ἐνθ' ἄν.: Μὴ κακό σου καὶ βλαμμό σου κ' εἶναι ἄλλοι πλὴν καλοὶ ἀπὸ σένα (μὴ πρὸς κακοφανισμόν σου κτλ.) Σάμ.

βλάσα ἡ, Κέρκ.

*Η λ. πιθανῶς σχετίζεται ἐτυμολογικῶς πρὸς τὸ βλασερός.

Μαλακὸς καὶ τρυφερὸς ἄρτος.

βλασεράδα ἡ, ἀμάρτ. βλαρουσάδα Εὐβ. (Κουρ.)

*Εκ τοῦ ἐπιθ. βλασερός καὶ τῆς καταλ. -άδα (Ι).

Νωπά καὶ τρυφερά χόρτα: Πά' νὰ φέρωμε λιγάκι βλαρουσάδα πὸ τὸν τοῖχο.

βλασεραίνω Κέρκ.

*Εκ τοῦ ἐπιθ. βλασερός.

Καθίσταμαι μαλακὸς καὶ τρυφερός, ἐπὶ ἄρτου.

βλασέρεμμα τό, Νάξ. (*Απύρανθ.)

*Εκ τοῦ ρ. βλασερεύω.

Μαλάκωμα διὰ ὑγράνσεως, ἐπὶ ἄρτου: Βλασέρεμμα θένε τὰ ψωμιά.

βλασερεύω Νάξ. (*Απύρανθ.)

*Εκ τοῦ ἐπιθ. βλασερός.

Καθιστῶ τι μαλακὸν διαβρέχων αὐτό, ἐπὶ ἄρτου: Βλασερέμενο ψωμί.

βλασερός ἐπίθ. βλασερός Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Κωνπλ. — Λεξ. Βλαστ. 278 βλασερός πολλαχ. βλασαρός Εὐβ.

(Κουρ. Κύμ.) Σίφν. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. ἀβλασερός Θήρ. βλοσερός Σίκιν. βασερέ Τσακων.

*Εκ τοῦ οὐς. *βλάσι < βράσι καὶ τῆς καταλ. -ερός διὰ τῆς τροπῆς τοῦ πρώτου ἐκ τῶν δύο ρ εἰς λ κατ' ἀνομοίωσιν. Ἰδ. ΝΔεκαβάλλ. ἐν Ἀθηνᾶ 26 (1914) Λεξικογρ. Ἀρχ. 90 καὶ 211.

1) *Ο βράζων εὐκόλως, ἐπὶ ὁσπρίων Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) — Λεξ. Δημητρ.: Κουκκιά βρασερά Αὐλωνάρ. Συνών. βραστερός, εὐκολόβραστος, καλόβραστος, καλόψανος. 2) *Ο ἄρτι ψηθείς, ὁ θερμὸς ἐτι Ἀνδρ. Εὐβ. (Κάρυστ. Κουρ.) Κέρκ. Κίμωλ. Κρήτ. (Σητ. κ.ά.) Κύνθ. Νάξ. (Γαλανᾶδ. Κεραμωτ. Σαγκρ. Φιλότ.) Πάρ. Σέριφ. Σίφν. — Λεξ. Βλαστ. 278: Βλασερὴ κουλούρα Κύνθ. Σίφν. Ψωμί βλασερό Ἀνδρ. Γαλανᾶδ. Κάρυστ. Κουρ. Σίφν. Συνών. βραστερός, ζεστός. β) Πρόσφατος, ἀπαλός, ἐπὶ ἄρτου, τυροῦ κττ. Εὐβ. (Κάρυστ. Κύμ.) *Ηπ. Θήρ. Κύνθ. Λευκ. Μήλ. Πάρ. Πελοπν. (Βυτίν. Τρίπ.) Σίκιν. Συνών. φρέσκος, ἀντίθ. μπαγιατικός, ξερός. γ) Μεταφ. προσήνης, εὐπροσήγορος Κωνπλ. Ἀντίθ. κρύος, ψυχρός.

3) Ὑδαρής, οὐχὶ σφικτός, ἰδίως ἐπὶ τυροῦ, μυζήθρας κττ. Εὐβ. (Κάρυστ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) : Μυζήθρα βλασερὴ Κάμπος Λακων. Βλασερό τυρὶ Κάρυστ. Μπλάστρι βλασερό Κεφαλλ. Συνών. νεροῦλός, ἀντίθ. σκληρός, σφιχτός. 4) Σαρκώδης, ἐπὶ καρπῶν Κρήτ.: Ἐλαιὲς βλασερές. 5) *Ο πλήρης ζωῆς καὶ ὑγείας Κύνθ.: Βλασερὴ βλασερὴ ἐσηκώθη ἡ λεχὼ ἀπὸ τὸ κρεββάτι Κύνθ. Συνών. φρέσκος. β) Ζωογόνο Κρήτ. (Σητ.): Βλασερός χυλός. 6) Δροσερός Τσακων.: Ἀ χέρα ντι ἐνι βασερά (τὸ χέρι σου εἶναι δροσερό).

*Η λ. καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν. Νάξ. (Κεραμωτ. Φιλότ.)

βλάσι τό, Θεσσ.

*Εκ τοῦ οὐς. βλάσα.

Τρυφερά κορυφή, ἀκρέμων τῆς ἀμπέλου.

βλασιὰ ἡ, Κεφαλλ.

Πιθανῶς ἐκ τοῦ οὐς. βλάσα καὶ τῆς καταλ. -ιά.

Βόλος ἀπὸ κηρίον: Τὰ παιδιὰ παίζουν τοῖς βλασιές.

βλασιάζω ἀμάρτ. βλασιάζου Μακεδ. (Χαλκιδ.)

*Εκ τοῦ οὐς. βλάσιος.

Φθισιῶ, ἐπὶ ζώων.

βλασιάρικος ἐπίθ. ἀμάρτ. βλασιάρ'κους Μακεδ. (Χαλκιδ.)

*Εκ τοῦ οὐς. βλάσιος καὶ τῆς καταλ. -άρικος.

*Ο φθισιῶν, ἐπὶ ζώων: Βλασιάρ'κον γίδ' - τραγί.

βλάσιασμα τό, ἀμάρτ. βλασασμαν Κύπρ.

*Εκ τοῦ ρ. βλασιάζω.

*Ο ἱκτερος τῶν μεταξοσκωλήκων. Συνών. ἀμολόγητο (ἴδ. ἀμολόγητος 12).

βλάσιος ὁ, ἀμάρτ. βλάσιους Μακεδ. (Χαλκιδ.)

*Αγνώστου ἐτύμου.

Φθίσις τῶν ζώων.

βλαστάκι τό, Κρήτ.

*Υποκορ. τοῦ οὐς. βλαστός διὰ τῆς καταλ. -άκι.

Βλαστός ἐδωδίου χόρτου καὶ μάλιστα τῆς βρούβας. Πβ. βλασταράκι, βλαστάρι.

βλαστάνω λόγ. σύνηθ. βλαστάν-νω Κύπρ. βλαστένω ΓΨυχάρ. Ταξίδι' 164 — Λεξ. Μπριγκ. Δημητρ.

Τὸ ἀρχ. βλαστάνω. Τὸ βλαστένω καὶ παρὰ Σομ. Φύομαι, φυτρώνω σύνηθ.: Βλαστάνει χόρτο 'ς τὸν κῆπο. Βλαστάνουν τ' ἀμπέλιμα σύνηθ. Σὰν τὰ φύλλα ποῦ πέφτουνε

κι ἄλλα πάλε τὴν ἀνοιξι βλαστένουνε, ἔτσι πάμε καὶ μεῖς ΓΨυ-
χάρ. ἐνθ' ἀν. || Φρ. "Οταν βλαστήσ' ὁ ξέρακας (οὐδέποτε)
πολλάχ. Συνών. βγαίνω **A 7**.

βλαστέρα ἡ, *Ηπ. (Κόνιτς.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. βλαστάρει.

*Η ἀδελφή εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν.

βλασταράκι τό, σύνθηθ.

*Υποκορ. τοῦ οὐσ. βλαστάρει διὰ τῆς καταλ. -άκι.

*Ο μικρὸς τρυφερὸς βλαστὸς φυτοῦ: Τὰ βλασταράκια
τῆς κληματαρεῖας.

βλασταρεῖς ὁ, Προπ. (*Αρτάκ.) Θηλ. γλασταροῦ
Βιθυν.

*Εκ τοῦ οὐσ. βλαστάρει, παρ' ὃ καὶ γλαστάρει, καὶ
τῆς καταλ. -αῖς.

1) Προσωνυμία τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐ-
πειδὴ ἡ ἑορτὴ του συμπίπτει μὲ τὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς
ὁποίας βλαστολογοῦν τὰς ἀμπέλους Προπ. (*Αρτάκ.) 2)
Θηλ. προσωνυμία τοῦ νοτίου ἀνέμου τοῦ πνέοντος περὶ τὰ
τέλη Μαΐου καὶ θραύοντος τοὺς τρυφεροὺς βλαστοὺς τῶν
φυτῶν Βιθυν.

βλασταρεῖ ἡ, *Αθην. βλασταρεῖ Κύπρ.

*Εκ τοῦ οὐσ. βλαστάρει καὶ τῆς καταλ. -εῖς.

1) Τρυφερὸς κλάδος φυτοῦ, βλαστὸς, *Αθην.: *Ἀσμ.

Ξερό 'ταν τὸ ραβδάκι του, χλωρὰ βλαστάρια πέτα
κι ἀνάμεσα 'ς τοῖς βλασταρεῖς πέρδικες κιληδοῦσαν.

2) Τὸ φυτὸν μετὰ τῶν ριζῶν του Κύπρ.: *Εβκαλεν
πέντε βλασταρεῖς ρουβίθκια.

βλαστάρει τό, βλαστάρειν Πόντ. (Οἶν. κ.ά.) βλα-
στάρει κοιν. καὶ Πόντ. βλαστάρ' βόρ. ιδιώμ. καὶ Πόντ.
(*Ἀμισ.) βλαστάρει Τσακων. φλαστάρει Μακεδ. (Βελβ.)
γλαστάρει Βιθυν. βγοστάρει Καππ. (Φάρας.) βκοστάρει
Καππ. (Φάρας.) γοστάρει Καππ. (Φάρας.)

*Εκ τοῦ μεσν. οὐσ. βλαστάρειον.

1) Νεαρὸς βλαστὸς φυτοῦ κοιν. καὶ Πόντ. (*Ἀμισ. Οἶν.
κ.ά.): Τὰ φυτὰ βγάζουν τὴν ἀνοιξι βλαστάρια. Τὸ κλήμα - ἡ
ἐλαῖα πέταξε βλαστάρια. Βλαστάρια ἀμπελήσια - τῆς κάππαρις
κοιν. || Φρ. *Ηλιὺ βλαστάρειν (ἀκτὶς ἡλίου) Πόντ. || *Ἀσμ.

Κι 'ς τὴν κορφὴ τοῦ βλασταριοῦ πέρδιτσια ξιφονλιάζουν
Θράκ. (Αἰν.) β) Τὸ στέλεχος τοῦ κρομμίου Σέρφ. 2)
Μεταφ. τὸ τέκνον σύνθηθ.: Αὐτὸς ἔμεινε χωρὶς βλαστάρει.
Νὰ χαρῆς τὰ βλαστάρια σου! σύνθηθ. Νὰ χαθῇ τοῦ βλαστάρ' σ'!
(νὰ μείνης χωρὶς τέκνα!) Στερελλ. (*Αράχ.) Νὰ ζήσουν τὰ
βλαστάρια σ'! αὐτόθ. *Ιλάτι, βλαστάρια μ', νὰ σὰς φ'λήσουν
Μακεδ. (Σισάν.)

*Η λ. καὶ ὡς τοπων. Εὔβ. (Στρόπον.)

βλασταριάζω ἀμάρτ. βλασταριάζου Μακεδ. (Κα-
στορ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

*Εκ τοῦ οὐσ. βλαστάρει.

*Επὶ παντὸς φυτοῦ καὶ ἰδίᾳ τῆς ἀμπέλου, ἐκφύω βλα-
στοὺς: Βλαστάριασαν τὰ κλήματα - τὰ λάχανα Καστορ. Βλα-
σταριάζ'νι τ' ἀμπέλια Αἰτωλ. Βλασταριασμένου κλήμα αὐτόθ.
Συνών. ἀπολύω **A 11**, βλασταρῶνω **1**.

βλασταρίασμα τό, Λεξ. Γαζ. (λ. ἐκ βλάστημα).

*Εκ τοῦ ρ. βλασταριάζω.

*Εκφυσις βλαστῶν, ἐκβλάστημα.

βλασταρολογῶ *Ηπ. (Πρέβ.)

*Εκ τοῦ οὐσ. βλαστάρει καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-λογῶ, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν *Αθηνᾷ 22 (1910) 247 κέξ.
Κόπτω τοὺς περιττοὺς μικροὺς βλαστοὺς τῆς ἀμπέλου

κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναπτύξεως τοῦ φυλλώματος. Συνών.
βλαστοκοπῶ, βλαστοκόφτω, βλαστολογῶ.

βλασταρῶνω ΙΖερβοῦ Τραγούδια 33, 16 βλαστα-
ρῶν-νω Κύπρ. (Γερμασ. κ.ά.) βλασταρῶνον Θράκ. (Αἰν.)
κ.ά.

*Εκ τοῦ οὐσ. βλαστάρει.

1) Βλασταριάζω, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: *Ἀσμ.

Μουνάχον διδρὶ 'ς τοὺν βουνὸ ὡς πότι βλασταρῶνει;

μουνάχον σ' ἔχ' ἡ μάνα σου, ὡς πότι σὶ καμαρῶνει;

Θράκ. (Αἰν.) 2) *Εκφύω βλαστοὺς, παραφυάδας, ἐπὶ
σπερμάτων, ὡς σίτου, κριθῆς κττ. Κύπρ. (Γερμασ. κ.ά.)
— Λεξ. Δημητρ.: Τὸ σιτάρι τοῦτο βλασταρῶν-νει πολ-λὰ
Γερμασ. 3) Μεταφ. ἀναζωογονοῦμαι, ἀναθάλλω ΙΖερβὸς
ἐνθ' ἀν.: Ποίημ.

Καὶ μπρὸς μας σὲ μὴν ἀνοιξι καινούργια βλασταρῶνονν,
ὅσες ἀνθίσανε ὁμορφιές.

βλασταρωτὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. βλασταρωντὸς Στερελλ.
(Αἰτωλ.)

*Εκ τοῦ ρ. βλασταρῶνω.

*Ο ὁμοῖος πρὸς βλαστὸν εὐθὺν καὶ ὑψηλὸν, ἐπὶ δέν-
δρου: Εἶνι βλασταρωντὲς οἱ σ' κέες, δὲ φτάνουντι τὰ σῦκα. Τοῦ
κλαρι κολλεῖετι, ἄμα ἔχ' κουμπιαστὰ κλοννάγια, βλασταρωντὸ
δὲν κολλεῖετι (εἶναι ἀναβατόν, ἀναρριχήσιμον).

βλαστερὸς ἐπίθ. Κρήτ. — Λεξ. Δημητρ. ἀβλαστερὸς
Θήρ.

*Εκ τοῦ οὐσ. βλαστὸς καὶ τῆς καταλ. -ερός.

Εὐθαλῆς, τρυφερὸς ἐνθ' ἀν.: *Ἀσμ.

Νὰ 'σου, δουλλί μου, λεμονεῖα κ' ἐγὼ 'ς τὰ ὄρη χιόνι,
νὰ λειώνω νὰ ποτίζουσαι οἱ βλαστεροὶ σου κλώνοι

Κρήτ.

βλάστημα τό, ἀμάρτ. βλάστ'μα Στερελλ. (*Αράχ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βλάστημα.

*Εκφυσις βλαστῶν, βλάστησις ἐνθ' ἀν.: Φρ. Καλὰ βλα-
στήματα! (εὐχὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ σκαλίσματος) *Αράχ.
Συνών. ἀγροελλοπόλυμαν.

βλαστημάρει ἐπίθ. ἀμάρτ. φλαστημάρει Καλαβρ.
(Μπόβ.)

*Εκ τοῦ ἐπίθ. βλάστημος καὶ τῆς καταλ. -άρις. Διὰ
τὸν σχηματισμὸν πβ. ἄρρωστος - ἄρρωστάρεις.

Βλαστημάρεις, ὁ ἰδ.

βλαστημέας ἐπίθ. Πόντ. (*Ἀμισ. Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ.
Χαλδ. κ.ά.)

*Εκ τοῦ οὐσ. βλαστημία, δι' ὃ ἰδ. βλαστήμια, καὶ
τῆς καταλ. -έας, δι' ἣν ἰδ. -εῖς.

Βλαστημάρεις, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: Πολλὰ βλαστημέας
ἄθροπος ἐν'.

βλαστήμημα τό, ἀμάρτ. βλαστήμεμαν Πόντ. (*Ἀμισ.
Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.)

*Εκ τοῦ μεταγν. οὐσ. βλασφήμημα.

Βλαστήμια **1** καὶ **2**, ὁ ἰδ.: Φρ. Τῇ βλαστημεματί' ἐν'
(εἶναι ἄξιος βλασφημιῶν καὶ ὕβρεων) Χαλδ.

βλαστημησιὰ ἡ, Δ.Κρήτ. βλαστημησὰ Κρήτ. (Σητ.)
βλαστημηξιὰ Δ.Κρήτ. βλαστημ-μασία Καλαβρ. (Κοντοφ.
Μπόβ.)

*Εκ τοῦ ρ. βλαστημῶ παρὰ τὸ θέμα τοῦ ἀορ.

1) Βλαστήμια **1**, ὁ ἰδ., Καλαβρ. (Κοντοφ. Μπόβ.) 2)
Βλαστήμια **2**, ὁ ἰδ. Κρήτ.: *Αρχίνεξέ με 'ς τοοὶ βλαστη-
μηξιές χωρὶς νὰ τ' ἀδιμηλήσω Δ.Κρήτ. Τῇ βλαστημησὰ ποῦ
τοῦ 'καμε δὲ δὴν ἐξανάκουσα ποτές μου Σητ.

